

ATLETISMO

EMPRESARIO CON BILLETE OLIMPICO

Pedro Nimo logrou a mínima en maratón mentres estreaba negocio en Vigo

Nimo compaxina o adestramento diario con atender o negocio de artigos deportivos que acaba de abrir na cidade.
M. MORALEJO

Maratoniano e empresario, e ademais con mínima olímpica. Pedro Nimo acaba de estrearse en Vigo unha dobre vida que ata o momento cólmalle os seus desexos. O atleta meteuse a empresario montando unha franquía da marca deportiva Bikila e ao mesmo tempo, tras unha latosa lesión de dous anos, preparou o maratón de Berlín, onde superou o corte da federación ao marcar un tempo de 2h 13m 34s na liña de meta.

Desde que se mudou a Vigo os seus días pasan entre o adestramento e a tenda que rexenta. «Ao ter a unha persoa como Daniel Bargiela -tamén atleta- na tenda, é máis fácil, porque comprende a situación. Eu traballo todos os días, nuns seis horas e noutros catro. Os días de series chego máis tarde, evidentemente. Vou adaptando a tenda ao adestramento e viceversa». Ata agora, o período estival facilitoulle as cousas, pero a etapa invernal preséntase como unha reválida.

Nimo buscaba estabilidade. As lesións cebáronse con el nos últimos anos e a necesidade de gañarse a vida máis aló do atletismo roldáballe pola cabeza - aínda que anos atrás dedicouse á cría de cabalos-. A idea cristalizou, como moitas, sobre un mantel: «Xurdiu pola amizade que teño desde hai moitos anos cos donos de toda a franquía Bikila. Comentáronme que se me animaba estaban dispostos a abrir unha franquía en Galicia. Eu levaba moito tempo lesionado e sempre ando buscando a estabilidade e pensaba que a tenda podería ser bo para iso, aínda que eles sempre me insistiron en que o primordial é que eu seguise correndo. ??Se o deixas non o montamos??. dixéronme».

Para o mundialista supón estabilidade e futuro -«Agora mesmo teño unha estabilidade maior, o futuro xa non é tan incerto e tes a tranquilidade que hai

ingresos e un método de vida»-, e permítelle ser máis selectivo á hora de correr, xa que ata a data tiña que apuntarse a case todo para facer caixa.

Cun mes de experiencia no sector, ve moitas similitudes entre deporte e empresa, pero mantén que o primeiro dos mundos é máis duro: «O deporte é máis duro. Son moi distintos, aínda que os dous competitivos, con rivais, pero agora como está en auxe o mundo das carreiras a xente o que pide máis é que lle asesores ben».

E iso que xa tivo tempo de experimentar a crise: «Está claro, a xente se pode arranxarse cunhas zapatillas de cen euros non mete 120, pero o sector non se resente tanto porque a xente sabe da importancia que ten practicar deporte».

Detrás do mostrador destaca a confianza que lle xente dispénsalle. Sempre foi unha especie de ídolo para os populares -«por moito que corra mundiais ou olimpíadas teño alma de popular e iso non o quero perder», repite- e estes déixanse aconsellar en cada visita que cursan á franquía deportiva: «Teño a vantaxe de que confían en min e iso facilítame moito as cousas». Se lle ven nas rúas de Londres no mes de agosto vestido de curto é que a súa dobre faceta de empresario e atleta vai como unha seda.